

СЕНАТ УХВАЛИВ РЕОРГАНІЗАЦІЮ ПОДАТКОВОГО БЮРА

Вашингтон. — Сенат ухвалив 53 голосами проти 37 плян президента Трумана для реорганізації Бюро Внутрішніх Прибутків і цим вирішив це спірне питання в користь адміністрації. Над доцільністю реорганізації цього бюро йшов спір цілими тижнями та доходило до гострих суперечок підчас дискусій. Противники адміністрації Трумана надіялися зробити з податкових скандалів предмет передвибірчої кампанії, закидаючи корупцію високим урядовцям, республіканці об'єдналися з південними демократами для опозиції, були навіть спроби робити обструкцію і т. п. Усе це покінчилося остаточним голосуванням у Сенаті і тепер законопроект виїдає тільки підпису президента, щоб набрати сили закону країни. Головна точка реформи полягає в тому, що від тепер округні податкові поборці будуть призначувати не 3-міснє політичних прихильників партії при владі та осіб рекомендованих конгресменами, а на підставі іспиту, якому кандидати піддаються як в Комісії Цивільної Служби правильні кандидати на федеральні становища без уваги на партійну приналежність. Тільки голова Бюро Внутрішніх Прибутків буде дальше призначувати президентом 3-міснє партійців. Секретар скарбу Джан В. Снайдер висловив свою радість з приводу перемоги адміністрації. Закон увійде в життя негайно. На його підставі всі дотеперішні начальники 64 податкових округів мають бути звільнені зі своїх постів і піддатися іспитові перед Комісією Цивільної Служби найдальше до 31 грудня. Дотеперішні податкові округи будуть скасовані, а на їх місце будуть створені 25 округів з відповідними урядовцями, які будуть мати нагляд над 2—3 меншими округами. Таким способом буде створена точніша контрола над усіми відповідальними податковими урядовцями.

Президент проти приватних електрівень

Шкаро. — През. Труман виступив з закликами проти приватних електривнів, кажучи, що вони творять перепону в його планах розбудови електривнів федеральною владою і тому почали одну з найбільш зловісних пропаганд в історії! з метою — привернути приватним підприємствам право монополії при використанні вільних ресурсів нації. Оцей закид вивисив президент у письмі на конференції Красного Товариства Сільськогосподарської Кооперативної Електричної Кооперативної а його відчитав секретар внутрішніх справ Оскар Л. Чаман. Він, як секретар внутрішніх справ, у першу чергу відповідальний за переведення федеральних проєктів на користання вільних ресурсів для отримання нових електривнів для всьляких потреб.

Комуністи добираються вже й до церков

Лос Анджелес. — На суді проти 15 провідних комуністів виявив Деніел Скарлетто, свідок Федерального Бюро Інвєстигацій, заті комуністів для опанування шкіл для шпитальних доглядачів, церков і інших організацій уже в найновішому часі. Як приклади таких установ і організацій він згадав відділи жидівської релігійної організації Бнай Бріт при неазнаких синагогах, а теж парафію Утарної Церкви. Свідок був комуністичним підпілля від 1947 аж до останнього тижня і тому знає ці справи. На звіт оборони, чи ці організації не комуністичні фронти, свідок заперечив, однак заявив, що комуністи працюють як вертілники, щоб опанувати, як вони кажуть "маси", зробити з них послужне знаряддя для виконування своїх планів.

**Податкові викази можуть бути вислані
до 17 березня**

Вашингтон. — Цього року пізні податкові мають щастя — як каже Бюро Внутрішніх Прибутків. На підставі закону, висилка податкових виказів кожного року кінчиться 15 березня в півночі. Поточного року зайшла технічна зміна, бо день 15 березня припадає на суботу, а після того приходить неділя 16 березня. Непісля не рахується при та-

ких реченнях, тому аж до піділок 17 березня — до 12 гоночі — вважається за кінець терміну до висилання податкових зголошень без шкідливих правних наслідків. Виснаження може застосовуватися, що невідомо висилати свої податкові виказі пізніше ніж у призначені реченні, наражуючи себе грошові карі за спізнення.

Обмеження фондів на пропаганду і рекламу

Вашингтон — Палата репрезентатів додатково ухвалила видати \$956,504,943 на утримання більше як двадцятих федеральних агенцій. Ухвала містить також застерегу, що з цих фондів нічого не можна взяти на „рекламу

БУДІВЕЛЬНІ РОБІТНИКИ ДІСТАЮТЬ ПІДВИШКУ НА 15 Ц.

Вашингтон. — Рада Стабілізації Платенів вирішила дозволити на підвишку платіжі для будівельних робітників по 15 центів на годину, а крім того переговорювати в справі плану створення фонду здоров'я й добродійності. Будівельних робітників в ЗДА нараховують 3,000,000 і вони становлять другу силу після фермерських робітників. Вирішення ради має тільки засадниче значення, бо для практичних цілей будівельні робітники мусять переговорювати ці справи з підприємцями. Підвишка платні на 15 ц. м. відповідає вимогам часу з огляду на підвищені видатки на життя. — Створення фонду здоров'я й добродійності це нова справа і вона мусять бути шойною основою обговорена. Рада приналежати робітникам право вимагати від підприємців причинку до такого фонду до висоты 7 з половиною цента, одначе це треба налагодити окремим з кожним підприємством. Юні будівельних робітників почнуть в цій справі негайно переговори з підприємцями, одначе загальна думка така, що остаточна згода наприйдє швидко з уваги на відмінні відносини в кожному роді будівельної промисловості.

ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ ПЕРЕД ЗМЕНШЕННЯМ ДОПОМОГИ ЧУЖИМ КРАІНАМ.

Високі політичні і військові представники на нарадах, в очікуванні своїх свідчень перед спільною сесією сенатського і конгресового комітетів закордонних справ і збройної служби у Вашингтоні. Від ліва до права сидять: адміністратор Взаємної Безпеки Аверел Гарриман, державний секретар Дін Ачесон, секретар оборони Роберт Ловетт та голова об'єднаних шэфів штабу ген. Омар Вредлі. Ачесон і Гарриман, знімаючи перед комітетами твердили, що будь-яке скорочення програми президента Трумана відносно допомоги закордонним країнам „важко пошкодило б безпеці Злучених Держав”.

У КОНГРЕСІ ПОЧАЛИ ДЕБАТУ НАД ЧУЖИННОЮ ДОПО- МОГОЮ

Вашингтон. — За підтримку проєкту през. Трумана — призначити дол. 7.900.000.000 на військову й економічну допомогу чужинним країнам на підставі Програми Взаємної Безпеки, промовляв у сенатській комісії закордонних справ як перший свідок В. Аверел Гарріман, директор Взаємної Безпеки. Він сказав, що обмеження фонді перебігалих адміністрацією на такі потреби, не тільки пошкодять змагання до повного озброєння вільного світу, але ще й поважно загрозять нашій безпеці, бо Кремль буде чутливішим у своєму

Демократи тратят силу в Нью Гемшир

Вашингтон. — Внаслідок нагальної агітації республіканців проти недовгої телевізійної демократичної федеральної адміністрації перед правоборами у штеті Нью Гемпшир, члени республіканської партії пішли масово до голосування для вибору делегатів і виявлення прихильності до численних республіканських кандидатів, а демократи страждали такий розгін. З останніх обчислень голосів, відданих на списки кандидатів на делегати, виявляється, що республіканці здобули 71,7 відсотків усіх виборчих зареєстрованих у штеті, а демократи тільки 28,3 відсотки. Це найнижчий стан демократичних голосів при правоборах від 1938 р. Тоді мали республіканці 59%, демократи 41%; 1940 р. мали 47%, демократи 53%; 1949 р. республіканці 53%, демократи 47%.

Стримують військову продукцію в користь туберкульозного ліку

Вашингтон. — Армія проголошує, що припинить посікти у виробі нових ракетових вибухових матеріалів, щоб дати спроможність хемікам та іншим науковцям збільшити продукцію нововідкритого чудоліку проти сухіт. Мова тут про гідразину, яка аходить у склад протитуберкульозного ліку, що його випробували на пацієнтах у нью-йоркських шпиталях. Офіцери армії пригадують, що винахідники нового ліку признали армії заслуги в новім відкритті, бо армія постачала значні припаси гідразину від 1946 р. Після оприлюднення нового чудоліку хеміки в лабораторії дістали такі літєнські замовлення від рідних установ, що треба було пошукати за великими припасами його складника Д-р Роберт Арі, ньюйорський хемічний інженер, каже, «вже тепер можна б продати нового ліку вартістю \$750,000,000 річно».

Ухвалюють законопроект про заборону „каміксів”

Олбені, Н. Й. — Стейтова асамблея 141 голосами проти 4 ухвалила законопроект, що забороняє торгати або продаж книжок з картинами, які спонукують дівчурі й молоді до протиправних діянь. Проект складає спілка комісії о-бох палат стейтової легіслації після всебічного прослі-дження шкідливості та лектури для молоді. Це по-носиться не тільки до кни-жок, але й до всіх того ро-зкату й друків. У тепері-ніх „коміксах" знаходит-ся повно місць й картин, які представляють принада з-чині й цим спонукують молоді до їх наслідвання.

Найшли спосіб перешкодити таємним пересиланням радієвих вістей

Вашингтон. — Уряд придумав спосіб недопустити до передавання ворогом таємних вістей своїм прихильникам на випадок нападу з повітря. Для цієї цілі покликано окрему підкомісію при федеральній Комунікаційній Комісії, з назвою „Конелрад“. Полк. Гобер Луїс, голова півдня для комунікації повітряних сил, заявив, що придумання способу перешкодити ворогові розуміватися з своїми агентами це була найважливіша праця. Найновіший винахід не допускать ворога до вилучення радіопроменів до значаючого місця отже відлучає ворога від здійснення його намірів.

ЗМІНА АМЕРИКАНСЬКОГО КО- МАНДУВАННЯ В РАЙОНІ ФІЛІПІН І ФОРМОЗИ

Вашингтон. — Президент Труман прийняв рекомендації злучених шефів штабу, найвищої групи військового планування в країні, щоб простірати Філіппін і Формозі підпорядкувати безпосередньо головному командантові американськo воєнно-морських збройних сил на Пaцифіці. Виядно формальний офіційний наказ на підставі якого цей простір відділюється від основного генералом Метью Ріджвемс головному командувачу на Далекому Сході та підпорядковується головному командантові американськo тихоокеанськoї флотії, адміралові Артурові В. Раффордаві. Департамент стейту і оборони виразно підкреслили, що ця зміна командування є звичайною військовою рутинною і не має нічого спільного

Француз про нестійкість в політиці

Париж. — Франсез Альфанд, французський представник в Організації Північно-Атлантичного Пакту, здобув собі загальне признание американських слухачів за свої звичайні та зовні американської і французької нестійкості в закордонній політиці. Промовляючи в Американському Клубі в Парижі, Альфанд твердив, що хоча після другої світової війни — Франція вже десять разів змінювала свій уряд, проте її закордонна політика с цюналі менше два рази стабільніша від американської. «Від 1944

Книжка про графіку в бункрах УПА

Саме виїшла друком дуже цінна, рідкісна видана книжка під заголовком «Грифіка в бункрах УПА». Книжка появилася цього року у видавництві «Пролог» у Філадельфії і містить дереворити та прокрити орденів, медалів і відзнак Ніля Хасевича, що їх артист виконав на рідних землях в роках 1947-1950. Це видання великого формату, обіймає 72 сторінки, і містить п'ять статей таких авторів: Л. М. Прокоп, «Дейіно-політична боротьба УПА під час пору»; П. Мегік, «Діло лотом проти Кремля»; «Своя творчість Ніля Хасевича»; «Поєнання прокрити орденів, медалів відзнак» та дві статті англійською мовою проф. Леона Шпанковського: «УПА — Сила» й інструмент боротьби України» і «Ніль Хасевич Мистець українського підділья». На п'ятдесять сторінок книжки вміщені ілюстрації.

Скажені лиси загрозою в Пенсилвенії

Філадельфія. — Цієї зими
появилася язва скажених ли-
вано нічні сторожі та ін-
охоронні засоби.

снів, найбільш в історії стейту Пенсильванії. Багато сільських і міських громад паркують, що скажені лисиці кидаються на домашніх собак, убивають їх або заражують скаженнюю. Кидаються вони на домашню птицю, вівці, свині, телята, а також на дітей і людей. Були випадки, що лисиці кидалися на авто в їзді. Стейтова комісія для охорони дичини оцінює число скажених лисиць на 95,000. Лисиці наносять тежешми, а також загрошують природою. Організо-

ЗАХІДНІ ДЕРЖАВИ ПРОПОНУЮТЬ СОВЕТАМ ДОГОВІР З АВСТРІЄЮ

Вашингтон. — Уряди Злучених Держав, Британії і Франції запропонували Советам скорочений договір з Австрією, який закінчив би оккупацію тої країни, яка тривала вже 14 років, та привернув би її волю, незалежність і суверенність. Західний проєкт договору передано советському міністерству за кордоном, справ рівночасно з трьома ідентичними нотами, в яких обвинувачується Москву за дотеперішню провокацію в переговорах в справі того договору. В самому договорі подано пункти, на які всі чотири великодержави погодилися вже в дотеперішніх переговорах заступників міністрів закордонних справ, за винятком советських домагань щодо т. зв. німецьких посістей та власної добічі в Австрії. Наяперед заповідається, що власне ці справи можуть бути причиною нового відкинення Советами альянтських пропозицій.

цій. Сам проєкт договору, для якого вже раніше було встановлено 59 клаузул, альянти скоротили тільки до вісім точок. В нотах підкреслюється, що цей проєкт договору цілком відповідає відомій Московській Декларації з листопада 1943 року та охоплює всі основи для відновлення австрійської незалежності. В Московській Декларації уряди СРСР, Великої Британії та Сполучених Штатів Америки проголосили, що німецький „аншлюсс" з Австрією вони вважають за неіснуючий та потвердили своє бажання відновити повну державну незалежність Австрії. Новий проєкт договору, в якому Злучені Держави, Британія, Франція і СРСР називаються партнерами з одного боку, а Австрія з другого, передбачує такі головні пункти: 1. Австрія має бути визнана як суверенна, незалежна і демократична держава; 2. Альянти і союзні держави респектують незалежність і територіальну інтегритність Австрії; 3. Кордони Австрії повинні бути відновлені і встановлені по тій самій лінії, по якій вони переходили 1-го січня 1938-го року, отже перед нацистською інвазією; 4. Окупація Австрії чотирма великими державами повинна бути відкликана впродовж трьох місяців після підписання і ратифікації договору і в тому самому часі повинна закінчитися всяка інша альянтська контрольна Австрії; 5. Австрія не повинна платити будь-яких відшкодувань за війну, яка велася в Європі після 1-го вересня 1939; 6. Всі альянти і союзні держави повинні впродовж 90 днів після підписання і ратифікації договору передати Австрії всі т. зв. німецькі пошлістості і воєнні трофеї; 7. Договір може підписати кожна країна, що була членом Об'єднаних Націй в дні 8-го травня 1945 р., коли Німеччина скапітулювала; 8. Договір повинен увійти в силу після ратифікації чотирма колишніми союзними великими державами і Австрією та повинен бути відданий на переховання Совєтському Союзові. Повідомляючи про цю нову важливу дипломатичну акцію, державний департамент рівночасно вияснив, що західні великодержави не планують сепаратного договору з Австрією на випадок, коли б СРСР і Союзні держави відкинули ці пропозиції, і теж не думають ділитися Австрією, як це сталося з Німеччиною.

Нові аліантські домагання в справі полонених в Кореї

Токіо, 14. березня. — Аліанські представники на переговорах в Панмунджом в справі перемир'я в Кореї повторили вчора своє домагання, щоб комуністи розраховалися з приблизно 50,000 полонених південних корейців, які були виключені силою в комуністичну армію. Обговорюючи цю справу у військовому підкомітеті, аліантські представники відкинули рівночасно комуністичні домагання, щоб вимна полонених після підписання перемир'я відбувалися на базі вже переданих списків. Аліантський представник заявив, що згода на комуністичні пропозиції означала б відхід усіх комуністичних полонених з землі, в межах підлягати частині полонених аліантських воїнів. Підобі попередні домагання аліантів комуністи відкинули.

Не зроблено ніякого прогресу в переговорах теж в інших справах і в нічому не змінені «мертвої точки» на якій ці переговори безвідгально зупинилися. На фронті аліантська авіація продовжувала інтенсивне бомбардування ворожих шляхів постачання та інших важливих об'єктів у ворожому замілі.

Трігве Лі сумнівається в можливості перемир'я в Кореї

Нью-Йорк. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Трігве Лі, виступив вчора «серйозний і сумнів» щодо можливостей перемир'я в Кореї, покликуючись на виразні докази відсутності доброї волі з боку комуністів. «Можливості замиріння в Кореї все ще існують, але сьогоднішні воєни не такі великі, як були раніше і вони напевно чи поліпшаться, якщо друга сторона не визнає, що вона справді бажас собі чесного і поміркованого по розуміння» — заявив генеральний секретар ООН.

Аліанти прискішують заходи для суверенности Німеччини

Бонн, Німеччина. — Не без зв'язку з останніми новими пропагандистськими пропозиціями Совєтського Союзу відносно об'єднання Німеччини та мирового договору з нею, західні високі комісари та західно німецький канцлер д-р Аденауер практично вже завершили проект мирового кон-
тракту з Західно-Німецькою Федеративною Республікою. В кінцевій стадії переговорів західні аліанти признали німцям низку дальших привілеїв. Тепер ще очікуються тільки завершення переговорів в справі європейської армії та німецької участі в ній і тоді оба договори будуть, правдоподібно, підписані одночасно.

ЗАХІДНІ ПЛЯНИ ЩОДО ПОЛІТИЧНОЇ СПІВПРАЦІ З ЮГОСЛАВІЄЮ

Париж. — Тут з поінформованих дипломатичних джерел подають, що західні альянти вперше від трьох років почали обмірковувати доцільність модифікації їхньої спільної політики відносно Югославії. При цьому в ніякому разі не мається на думці будь-якого втручання у внутрішні справи Югославії, тільки можливість вимог, щоб Югославія скоординувала свою закордонну політику з деякими спеціальними проблемами західних великодержав. Досі не винесено в цій справі ще ніяких конкретних рішень. Проте уряди Злучених Держав, Британії і Франції обмірковують можливість і доцільність деяких законорозпорядків політичних вимог від уряду Маршала Тіто в заміну за те добродійства, які він має від західної господарської і військової допомоги. Чи і які рішення в цій справі будуть винесені сьогодні ще не відомо, але в західних дипломатичних колах вважається, що це було б справедливою дамогатиєю, щоб югославський уряд в заміну за допомогу відповідно згальмувавши свою закордонну політику з політичною Заходу, зокрема у відношенні до Греції і Туреччини, як теж впливно більше згідливості відносно альянтських пропозицій щодо Триєсту.

СВОБОДА
UKRAINSKYI SHODENNIK

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75

В Джерсі Сіті і закордоном:

На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОСНОВНА ПОМИЛКА

Американський нарід вважає свободу своєю найбільшою цінністю. І не тільки він; так і з багатьма іншими народами.

Знаємо, що свобода і неволя не вміщуються у вільній державі. Сказано на цю тему слова Лінкольна і в будуть для поневоленних запорукою, чи бодай надією, на день визволення. Якраз такого дня очікують нині в першу чергу ті, що мучаться під тоталітаризмом, під комуністичними режимами, наставленими Москвою.

Цілком певно не було б большевицької влади в Україні, якби не було червоної Москви. Була б тільки донині вільна і незалежна українська держава, така, як у Франції, чи деінде. Таке саме можна сказати і про інші країни, що їх заграв Кремль, чи втягнув у сферу своїх політичних та економічних впливів при допомозі п'ятих колон. Деякі з них, як от Польща, Чехословаччина, Румунія, Мадагаскар, Болгарія, втішались по першій світовій війні вправді незалежністю, але вкінці зазнали тої самої долі, що й Україна. Сьогодні всі вони майже в однаковій положенні, хоч дали "самостійні" і під "рідною владою". Мимоходом кажучи, кремлівського наступу на вільні народи ніщо не стримас. Москва буде посуватися далі, покине в Європі й Азії. Правда, може настати довші передпашка, але вона — коли думати про довший протяг часу — демократія на користь не вийде.

На Злучені Держави спав важкий тягар організування оборони перед новою советською агресією. На цьому полі маємо вже поважні успіхи, в Америці, Європі і в світі. Надіємось, що ті успіхи будуть з кожним місяцем збільшатись, бо час не спить і треба поспішати. Проте в тій цілій акції планування оборони чуємо ще далі про такі речі, як "допомога вільній Європі", себто західній Європі, що не загарбаний Москвою. Що більше; поветала ще "Нова Європа" в таких державах, що як самостійні опинились під комуністичними режимами та служать приказів Москви. Отже знайшлася допомога в Америці, та ще на широкі розміри, яка помагає отій "Новій Європі". Тільки таким, як Україна, ніхто не помагає...

Такий поділ боротьби з кремлівською агресією добра принести не може. Таж навіть це й нині продираються вісті які вказують, що нарід в Україні не піддається. Таких речей не можна недоцінювати! Америка не може відгороджувати поневоленних Москвою народів від "вільної Європи" і "вільного світу". Вона мусить також і ті народи взяти в свою політичну програму і виразно про це говорити, витягаючи з цього також і відповідні конвенції.

Український нарід, як і всі народи, що були і є в московській неволі, не відмовляють ні одному народові свободи і незалежності. Коли нині є місце в Західній і вільній Європі для маленького Люксембурзького князівства, то чи не треба міряти подібну мірку народи, що їх нараховують навіть на десятки мільйонів?

Знаємо, що справа ця належить до департаменту стейту, а в основі його політики не є нині те, про що пишемо й чого домагаються представництва народів, поневоленних Москвою. Проте хочеться вірити, що в цій справі ще не сказане останнє слово. Ми тільки зазначуємо, що на нашу думку вже крайня пора те слово сказати, згідно зі справедливими політичними та моральними засадами, які є в основі американської закордонної політики, про що вже так багато разів підкреслювали, як президент Труман, так і секретар стейту Ачесон.

О. Кобець

НАЙЦАСЛІВІША РОДИНА

1)

Чи тому, що пишновітний травень надворі, чи тому, що зустрічаючи ранкове сонце, можна запевнити і себе й сонце, що й надобраніч йому сьогодні пошастять сказати, — на серці у Миколи Трохимовича тихо та радісно. Тихо, як тихо стало в цьому травні по всій барвистій Баварії, та, либонь, і по всьому Божому світі — великому та бурхливому. Радісно, як тільки може бути у щасливого політичного птікача, за яким уже ніхто по п'ятах не жонжує...

А Микола Трохимович — саме такий утікач. Ось уже повних три роки, як вирушив із своєї-своєї батьківщини, шукаючи захисту та притулку по чужих землях, поміж чужими народами... Це малою Миколою, як вибачили, не сповна два роки було — від землі не видно — а тепер он який п'ятірничий джигуню вистрибує...

Микола Трохимович, на згадку

Хвилева заборона залізничного страйку

Найновіша заборона страйку і мирне його прийняття юніями залізничних службовиків та робітників підприємства Нью Йорк Централ Систем, це несподіванка, така сама, як був нею нагальний вибух страйку. Давніше кожний такий страйк був або передвісником або наслідком якихось глибоких непорозумінь між керівниками залізничних підприємств і юніями залізничних робітників, що прийняли здання назву "братств". Спостерегаючи залізничні відносини відразу зважували, що заборона страйку видана окремим федеральним суддею Емеріком Б. Фрідом в Клівленді у віторок, це тільки чергова фаза затяжного спору між підприємцями й наслідками, а може між федеральним урядом і загальом залізничників. Так мабуть розуміє цю справу й суд, коли, прихилившись до скарги секретаря армії, видав заборону страйку тільки тимчасово, і то всім залізничним братствам і призначив найбільшчу середу на вислухання аргументів юнійних адвокатів, які воны виправдують останній страйк.

Юнії піднесли закид, що воны не знають, хто тепер насправді керує залізничними підприємствами: власники залізниць, чи федеральний уряд. Якщо федеральний уряд керує ними, то згідно з законом, воны не можуть страйкувати, бо страйк проти уряду недовольний. Коли ж, як воны кажуть, власники залізничних підприємств даліше залишаються на своїх позиціях, а уряд взяв їх тільки під свою охорону, то тоді ця справа буде відповідно оцінювана залізничними братствами.

Оця справа, проти кого страйк вимірений, тягнеться ще від 1. листопада 1949 р. В тому часі одна частина залізничних робітників, а саме палачі й машиністи на локомотивах, зажадали 40-годинного тижня праці. До них приєднались опісля кондуктори й вагонні послугачі і вже почали голосувати, чи вийти на страйк. Серед такої загрози президент призначив комісію для розглянення справи і службовики відмовились страйку до 27. лютого 1950 р. Однак, коли ним зажадали робітничих категорій не наладивши, то в серпні 1950 р. воны проголосили страйк поновно. Президент Труман видав заборону страйку таким способом, що з днів 27 серпня перебрав керівництво залізницями і поставив армію як відповідального керівника залізничних шляхів.

Перебравши залізницю владою мало дати підприємцям і братствам час на поладнання спору й тому такий крок президента вважається тільки формою, а не дійсністю. Після того — 21 грудня 1950 р. — проголосив Віллі Дім, що три залізничні братства, а саме машиністи, палачі й кондуктори, погодились на підвищу плати за засторогою, що має бути випрацьована скаля платень для різних ступнів. Робітників інших категорій засторогою вже перед тим іншими способами і тому здавалось, що страйк на залізницях наладиваний постійно. Однак, коли провідники залізничних братств, що заключили угоду з підприємцями, піддали новий план під загальне голосування членів, як це передбачує їхній статут, то цю угоду загаль членів відкинув. Тоді підприємці заявили, що те братства зламали угоду,

кала страйк. Коли рада представила недовольним робітникам свої плани, братство палачів їх відкинуло, а 26 лютого 1952 р. 66,000 залізничних машиністів — отже інших робітників — проголосили, що воны голосуванням вирішили вийти на страйк. Хоч не назначили дня страйку, то страйк 5,000 машиністів з 9. березня 1952, як ключевих робітників на шляхах Нью Йорк Централ Систем, треба вважати за страйк, у виконанні попередження з 26 лютого.

З цього перегляду подій можна прийти до мішаних висновків про справжні підстави страйку. Саме тому треба буде з увагою слідкувати за аргументами як залізничних службовиків, так і урядових заступників, щоб виробити собі справедливу оцінку цієї доволі запутаної справи, що дотикає долі добра цілої країни.

Іван Кедриш

ЖУРБА ВІД УСПІХУ

Радістю сяло обличчя през. Трумана, коли він відав державного секретаря Ачесона з приїздом із Лізбона, де радили представники 14 держав Атлантичного півострову над залізничними тріщинами в отій будівлі та над таким скріпленням її, щоб вона встояла в мирі і війні. Видно було, що це справжнє глибоке відволення з успіху свого найбільшого й найважливішого співробітника. І нема теж найменшого сумніву, що коли през. Труман казав про "добру роботу", що її виконав у Лондоні й Лізбоні теперішній керівник американської закордонної політики, то він говорив це у глибокому переконанні, що дійсно американська політика віднеслася в отих останніх великих конференціях велику перемогу. І "Нью Йорк Таймс" стверджував з відволенням, що не виправдався скептицизм, що панував у світі на початку згаданих конференцій, що "ніхто вже більше не говорить про неадапту оборонної Атлантичної спільноти" та що "створено атмосферу надії". Очевидно, що коли брати під увагу, що перед конференціями А т л а н т и с ь к и й пакт перебував в атмосфері франко-німецького напруження, що — здавалось — весь план втягнутим юніями в загрозу оборонну систему провалиться та разом із цим провалиться багато інших планів, то ці конференції мали успіх, а в них американські делегати, що трали керівну роль медіаторів. Проте найбільш характеристичною для того лондонсько-лізбонського успіху є глибока журба, що з нею "радість облялася": мабуть це нідоля міжнародний пакт, нідоля існа міжнародна конференція, що скінчилась успішно, невикликала так мало радості в народів і такою великою затривоженістю, як останній успіх п. Ачесона.

Бо у практичній мові цієї його останній успіх значить просто: проголошення міжнародної апробати, включно зі згодою Франції, на відродження німецької політичної і військової сили. Західні німці мають дати 40 днів війни до спільної європейської армії; хоч в Атлантичському пакті німці формально і дали це не буде, бо, мовляв, нема є мирового договору з Німеччиною і формально не це не признає її політичної суверенності, то фактично все, що буде торкатися долі спільної європейської армії, мусить мати згоду, також німці. Іншими словами, воны матимуть надалі і в міжна-

Д-р Богдан Винар

Професійне Т-во Українських Економістів

Думки п. М. Барвінського у "Свободі" про потребу об'єднання в Злучених Державах українських економістів, викликають багато корисних вражень в крузі заінтересованих. Треба сподіватись, що після обговорення на сторінках української преси, прийдє і до конкретної реалізації для у формі створення професійного т-ва українських економістів. Щодо доцільності творення такої успішної інституції варто застановитись майбутнім організаціям над декількома важливими моментами.

Першою справою — є кадрі. Іншими словами треба відповісти на питання: якою кількістю економістів розпоряджасмо на тому терені, які їх кваліфікації та які пересічні побутові обставини. Названі речі можна легко уточнити при допомозі відповідно з'ясування анкетних листків, розісланих заінтересованим.

Далі не забуваймо однієї важливої справи. В Європі, в найбільш рухливому часі творення всяких більш і менш потрібних товариств і інституцій, до створення загального становаго об'єднання економістів все ж таки не дійшло. Які причини? Можна їх дошукуватись передовсім в складі самих економічних кадрів — хоча це не була виключна причина. Перед другою світовою війною професія економіста-господарника зводилася здебільша до т. зв. практичної людини зацікавленої в торгівлі з придбання 6-ти місячним чи одnorічним торговельним курсом. Українські наукові емігранти осередки поставали невелику кількість кваліфікованих одиниць з фаховою освітою. До правдивих винятків належало закінчення якось чужинської торговельної академії чи університету. Правда з закінчення війни обставини дещо змінилися. Прийшло численне поповнення економічних кадрів з українських військових шкіл як УВУ, УТТГ і УВКШ, маємо два-три десяткі абсолютних німецьких та австрійських університетів. В той спосіб людський склад тієї частини української школової інтелігенції дуже і дуже різноманітний. З тих же причин охоплення більшості українських економістів буде мабуть доволі важко провести.

Ще важче охопити їх під спільним знаменем, бо як і спільні зацікавлення будуть для дил. купця і кооператора, комерційного інженера та абсолютного держ. наук і т. д., і т. д. Одиноким виходом це творення відповідних секцій, що доволі утруднює працю центрального апарату.

Проте утворення становаго т-ва українських економістів є потрібним питанням дискваліфікації, мовляв мало економістів працює за фахом, є дуже важливим, проте не є основною справою, яка б виправдувала існування економічного об'єднання як посередника в підшукуванні відповідної праці. Безперечно зорганізована група людей має в тому напрямі більш перспективи як одиниці, однак є також незаперечним фактом, що в такій індустріальній країні, якою є США, добре кваліфікований економіст після засвоєння англійської мови може підшукати за фахом працю. Очевидно, що в певних випадках (державні праці напр.) треба перейти з зв. U. S. Civil Service Examination (відділ для економістів), але і це при добром укладі праці не є великою трудностю.

Доцільність існування товариства економістів лежить в куди глибокій площині. Теоретичну студію господарських процесів на рідних землях проводять відповідні фахові секції таких наукових інституцій як НТШ чи УВАН. І це площина наукової праці, яку т-во економістів може хіба фінансово підтримувати. Безперечно і виправдують існування Товариства Українських Економістів є дуже актуальне завдання: Представити англо-саксонському світові власну українську господарську доктрину. Добре поставлений господарський журнал, який коментуватиме і навідуватиме з українського штирця пункту чужинського господарства докинула та його процесів, а зареком представити українську господарську проблему у всій її ширині, напевно зацікавить англо-саксонський світ та зробить для української справи може і більше як десяток альманахів українського красномовного письменства чи мистецтва. Сьогодні доба економічного диктату, — такою мовою ми змусили промовляти до дошкільця.

А перше завдання товариства, це зфінансування англо-українського-німецького господарського словника, як коначної передумови для далшої праці. Сподіємось, що фахові секції УВАН і НТШ наважали вже контакти з відповідними американськими економістичними асоціаціями, як це зробили індивідуально деякі українські економісти. Теж і в тій площині ново-створене товариство повинно мати великі перспективи.

ка з готовим сніданком.

І це мріяв: Смішно позіхне спростено Катрусю, поволеньки підведеться з, може, й не дуже вигідної, зате дбайливо приготовленої постелі, поминає його паланичкою ближче до себе і, лукаво озирнувшись на сонного ще, збоку, Коло, обхопить його, Миколу Трохимовича, за шийну обома теплими руками і... вліпить солодкий поцілунок у його, ще з учорашнього дня незакуреного, уста... Ой, курити ж!

...Вліпить той поцілунок і скаже: Дікую тобі, мій юначе, за те, що ти так ото дбав про мене...

(Продовження буде)

Вступайте в член У. Н. Союз

до-часу бадьоро пофарбуючи... В лузі мільйони коників деренчат, збоку в верболозі над багачем соловейко заліваєтьс... Жабі, як на далекій Полтавщині, кумкають та й кумкають... Дружина ніжно ворочає за вечерею... Чим не краса, Боже Великий?! Чим не дієсно повночине, радісне життя?... І справді: коли досі на світі було якесь число щасливих родин, то відтепер те число на одну найщасливішу родину побільшало... І ця родина — його, Миколи Трохимовича, родина!

Микола Трохимович — старий кооператор: не тому старий, що йому вже чотири десятки стукнуло, а тому, що все своє свідоме життя цій найважливішій діяльності громадської праці присвятив... Ціоправда, сьогодні наслідки тієї праці — мало сказати мізерні: родині ніяк... З утєчено від нестерпного режиму втрати Микола Трохимович усе: і дах над головою, і благонадбане рухоме майно, і саме те поважне становище в суспільстві — становище корисного працівника — кооператора... Але вже сьогодні Микола Трохимович дещо знову має: пару коней, здобутих на еміграції в воєнний завірусі останніх тижнів, доброго малярського воза з циганською халабудою (а хіба це не хата з дахом над головою?), а під

ним і люблю Катрею... І що їй те зарплати? Однаково ж — дипломована лікарка... А воно, як кажу, аби шия — ярмо буде... Або: на голову шапка завжди знайдеться... Ага, от чого Миколи Трохимовичу шкода — так це його шапки. Високої, каракулевої шапки. Та її ж би скрутити отак, та в кишеню — чи воно б що заважило в дорозі? Ні, казала запам'ятовувати до валізи й шапку... А тимчасом, саркара починається, завжди з делікатних натяків... Ти, каже, напояла, щоб усе, геть чисто все майно здати на залізницю, а самим тоді вільні руки мати, на випадок чого... Так, напояла так хтось, тільки не він, розважливий і передбачливий Микола Трохимович... Послухав жінки, скорився її забаганці... І тому так гірко на душі сьогодні? Ні, щось не те... Смокче та й смокче — під самісіньким серцем смокче...

Ага! Та курити ж... Господи, Боже мій! Курити ж він хоче, затятий курій уже замалечу! А курити ж останнє... так, аж учора пообіди... Як витрусив із заклади всіх кишень на тоненьку, як затягся кілька разів, відчувачи присмак смаленої воєни (і зараз у роті першій!), то й досі оце навіть не нюхнув того курева... А курити ж... Ой, курити ж!

І де та тиха радість поділася! Під серцем засмокотало дужче, світ Божий затьмарився... І часом здавалось, що ось-ось і літаки знову задеренчат у голу- голу простору неба... Боже ж мій, курити!...

Микола Трохимович піднінув хмизу під казанок, щоб раз повертати усі кишені одягу — ні порошники: по-хазяйському вчора заклали кишені почитив... Пробував розшукати якесь пересохле листя в пишновітній траві навкруті — даремна праця. Та тим же й не накурився!

Зціпивши зуби, зняв казанок з розігріт, глибоко дихнув паром розогрітої бараболі, здавав, що зараз має будити любу Катрю (в дорозі зникла до дев'ятого спочивати — та нехай собі: диплом же!), і з присмигноті піднесе їй готовий сніданок... Вона ж так любить картоплю в мундирах! З маслом, зачичаю. І те, хвалити Бога, с...

На якийсь час забулось, як нестерпно тягне покурити... Микола Трохимович побижно підступав до халабуды з того боку, де запрягали мрява: спочатку пологооче відставлену з-під кондрі п'ятку подруги, потім тихенько воружке ногу, а далі ще тихіше, але найсолодшим голосом, вимовляв:

— Катрусю, вставай уже... — і підійме до рівня халабуды казан-

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

НА СПОМИН ЛЕНИНА

До роковин Леніна київський орган партії запропонував „на допомогу пропагандистові“ статтю М. Супрунєнка, в якій говориться: „Мерзени вороги народу, наймані агенти, іноземні імперіалісти — українські буржуазні націоналісти намагалися зрівняти велику справу перетворення совєтської України, в зразкову республіку. Це вороже охвистя проповіддю розгизданого шовінізму намагалося отруїти свідомість народу, відірвати українську культуру від російської совєтської культури, від її життєдайної основи — лєнінізму, від керівництва партії більшовицької. Запеклі вороги народу намагалися розсварити братні народи, щоб тим легше було підкорити український народ іноземним поневолювачам“.

ГРАДАЦІЯ ВОРОГІВ

Як відомо, в СССР, відповідно до вимог часу і обставин, з центру в Москві визначається порядковість завдань в роботі, заслуг, почесностей і ін., а також провин і ворогів. Щодо цього останнього матеріал подає одна з статей „Р. У.“ з 18. І. Там сказано: „Ленін і Сталін очолили боротьбу українського народу проти американсько-англо-французьких імперіалістів, німецьких загартників, проти банд білогвардійців і найлютіших ворогів українського народу — українських буржуазних націоналістів“.

АКАДЕМІЧНІ ВИБОРИ

Протигом кількох днів у січні в Києві відбувалися „загальні збори Академії наук УССР“. В програмі зборів „таємним голосуванням“ обрано нову президію. Президенти знову стали О. В. Палладія, віцепрезиденти І. Г. М. Савіна, секретарем президії — І. Т. Швєць, головами відділів — А. І.

Б. МАКСИМОВИЧ ЗНОВУ В НЬО ЙОРКУ

28 лютого відбувся концерт Бориса Максимовича, у Тавні Голлі. Це вже другий раз п. Максимович штурмує ньюйоркський фортепіано, де виробляють імена і репутації музикантів. Перший раз критик в Геральд Трибуні київ у бік українського музиканта щось дуже гірке, якийсь наїт, що, мовляв, його руки ще не відновили від роботи ДПІ — нібито — нічого великого не можна від нього сподіватися.

Та Максимович — дуби з доброго українського кореня, що не звикли схилилися перед першим подумом вітру. Не, звважаючи на цей докор і матеріальні втрати — вони протягом цілого року готувалися, щоб знову Б. Максимович міг виступити перед критиками Нью Йорку і показати, що цей бувший ДПІ великий мистець.

Цьогорічні рецензії вже показують серйозне ставлення критиків до інтерпретації, до манери передачі артистом творів композиторів. Не всі критики згодні з тим, як Максимович передає дідів творів. В той час, як критик з Нью Йорк Таймс пише, що часом виконання скучне, критик із Геральд Трибун, навпаки, з відчуженістю підкреслює той факт, що Максимович вдумливо і вірно передає твори Шопена, „що так рідко трапляється в цьому місті, де твори композиторів шодня передаються перечелено і служать за віз для Я артиста“.

Отже думки і смаки можуть розходитися, і ніхто не може ві-

Кіпріанов (фізика, математика, хемія), Р. С. Кавецький (біологія), П. А. Власюк (с. г. науки), М. В. Корнюхов (технічні науки). Члени президії: С. О. Патон, В. Г. Касіяненко, Л. А. Вулаховський, С. О. Шилов, Н. З. Штокарло, К. Д. Сидельников.

ПОМИЛКИ І ХИБИ

На тих же зборах Академії відзначено, що „в Академії мали місце серйозні помилки і хибі“. „Не було створено ґрунтовних праць про соціальний патріотизм, лєнінсько-сталінський дружбу народів, нерозривний братерський зв'язок українського народу і великого російського народу, не створено праць, які викривали б зрадницьку роль українських буржуазних націоналістів“.

ПІДВИЩЕННЯ ДЛЯ ПАЛАМАРЧУКА

Від кінця жовтня м. р. орган партії „Радянська Україна“ почав підписувати Д. Прикордонний, спершу як „заступник відповідального редактора“, а потім просто як „відповідального редактора“. Про відхід попереднього редактора Л. Паламарчука не було ніякої згадки. Як 18. І. в хроніці появилися замітки, що Паламарчука назначено „заступником міністра за справ УССР“.

КОЛГОСПНА ПІСНЯ

В Лютому на Золочівщині існує самодільний колгоспний хор. Довідомо, що „в репертуарі хору — народні українські та російські пісні, а також твори совєтських композиторів: „Пісня про Сталіна“, „Колгоспна пісня про Москву“, „Про героя соціалістичної праці Марію Лисенко“, „Пісенька золота“ та інші“. Хор і керівник за свою роботу отримали почесні грамоти.

(„Укр. Думка“)

М. ШЛЕМКЕВИЧ

ЩЕ ПРО ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Недавно в наших часописах було повідомлення, що передлягати Енциклопедію Українознавства можна ще тільки до кінця березня цього року. Во друк цього великого твору добігав до кінця, і вже незабаром ціла книга знання про Україну в трьох томах повинна була вийти в світ.

Подумав хтось із тих, що хочуть мати і матимуть Енциклопедію у себе? Чи варто ще передлягати? Чи не краще почекати трохи і потім купити готовий твір? Аж тепер уже різниця між ціною в передлаті і в готовій копії в книгарню продажу не така велика, як колись. Минулого року це ціна передлаті на початку була 27,00 дол., потім 33,00. А тепер вона піднесена до 37,50 дол. По книгарнях Енциклопедію можна буде дістати за 45,00 дол. Тож сьогодні йдеться тільки про різницю 7,50 а не про 18,00 дол., як колись.

Так може подумати хтось. Але тоді людина, що так думає, зводить усе питання тільки до грошей. Тоді як Енциклопедія Українознавства це далеко не питання тільки грошей!

Енциклопедія Українознавства це найбільший твір сучасного українства поза межами України, це гордість і слава не тільки Наукового Товариства ім. Шевченка і В-ва „Молоде Життя“, але Енциклопедія це гордість і слава всього українського суспільства. Це зброя для усвідомлення широкого світу про Україну, її історію, культуру, і це найкращий духовний засіб у нашій боротьбі за державну незалежність України.

Можна сказати більше. Створюючи Енциклопедію Українознавства з не тільки головна редакція НТШ і видавничий штаб Молодого Життя, які частину свого життя і — цього всі не знають — свого здоров'я, віддали для цього діла. І не тільки вчені-співробітники дали Енциклопедію. Все українське суспільство своєю передлатою допомогло і нічого створити цей монументальний документ. Це передовсім моральний капітал жертвенної праці учених

зреченням і відданістю, занебачуючи свої власні матеріальні вигоди, працюючи над тим, щоб піднести ім'я українського артиста якомога вище в очах американської публіки. Протягом довгого року, між першим і другим виступом, він бився з життям сам із своєю дружиною, та ще й знаходив час, щоб працювати над вивченням нових речей і вдосконаленням себе. Один раз на рік, — саме коли він приїхав показати свої досягнення і довести бездіяльність знаважливих рецензій, — він вправі розраховувати, що поруч нього стануть і міцно його підтримають не тільки окремі знавці, а широкий український загаль, ота сама громада, що так нудно весь час злізася — „чому ми не маємо свого Падарєвського?“

Вони забувають, що Падарєвський не приїхав свого часу до Америки, як ДПІ, маючи на утримання жінку й дитину, переживши сім страшних років скитання після війни і три роки остиєї безправності за Гітлера! Вони забувають, що українці не мають тут меценатів, що могли б підтримати Максимовича на перших кроках його життя в новому світі. Вони забувають, що навіть, як ДПІ, Максимович, іздирався в турне по Європі вже зробив багато для піднесення значення української культури і мистецтва. І що тепер, коли перед мешканцями Нью Йорку стоїть таке маленьке, таке дрібне розмірами завдання, як прийти раз на рік на концерт і послухати прекрасну музику — вони повинні йти, повинні заповнити зал, повинні виказати свою увагу і гордість тим артистом, що так віддано і тяжко працює, не здаючись перед негодами життя, щоб завоювати і для українського музики місце на краях залу американської естради.

Все це, — прості і давно всім відомі істини. Скільки разів же маємо ми трубитися й уші бай-дужих, лінивих, холоднах, що можуть присидіти сім годин, те-рєвєнячи про українську культуру, а не підуть раз послухати доброго українського музику?!

Л. І.

Клівлєнд, Огайо

Молоді Крутильські Герої

Цього року майже всі організації української молоді, діючі на терені ЗДА, згуртувалися в злученні комітету, щоб таким способом більш ефективно звеличати вродисті академічні герої, у-павших під Крутими.

Клівлєндська молоді, згуртована в організації: „ЗАРЕВО“ — Академічна Громада ім. П. Орлика, П'яст, СУМА й ОДУМ, при співучасті ОБВУА, дня 24 лютого гідно віддала честь цим героям-студентам, що згинувши під Крутими в бою з більшовицькими займачами.

Цього дня відправлено в обидвох українських церквах започиніть Богослуження, а ввечері відбулися святочна академія, яку зорганізувала молоді низової клітини „Зарево“ — Академічної Громади, запровадивши до співучасті вищезгадані організації. Цілі академії була поставлена на високому рівні.

Доповідь від молоді виголосив п. Любомир Винар. Він в особливий спосіб змалював немірующу ідею Крутиць, за які по сьогоднішній день кривавиться ціла українська нація на Рідних, а часто й на чужих землях. Другий доповідач полк. Кукар, підкреслюючи присутність своїх задовільно цінними і цінними споминами з Крутильських полів.

Мистецьку частину свята започинав хор під диригентурою відомого, ще в Європі п. Е. Садовського. Хор хор недавно створений та ще на цей день здемократизований, то всі такі з успіхом виконав дві пісні, в яких видно було мистецьку душу диригента й вмілість виконавців-хористів.

Дуже радо привітала публіка на сцені солістку-сопран п-ну О. Чорного, соліста-баритона д-ра В. Воднара й соліста-скрипка п.

це не проста знахідка на вулиці, але це години праці. Однак важна справа в тому, що тільки передлатники дали змогу дотягти воза Енциклопедії з дорожничого поклажею знання до мети. І тільки передлатники дадуть змогу тепер легко і по-змісі скоро передати українському суспільству готовий і закінчений твір.

Тож Наукове Товариство ім. Шевченка, Молоде Життя і родина дотеперішних передлатників чекають від Тебе, читачу, що ти не став передлатником, щоб Ти прислався до них і хоч прикінці став співтворцем великого діла. Час уже минає, і не гаїся! За інформаціями і в справах передлати прохайте звертатися на адресу:

M. SHLEMEVYCH

347 Grier Avenue

Elizabeth 2, N. J., U.S.A.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Клівлєнд, Огайо

Молоді Крутильські Герої

Цього року майже всі організації української молоді, діючі на терені ЗДА, згуртувалися в злученні комітету, щоб таким способом більш ефективно звеличати вродисті академічні герої, у-павших під Крутими.

Клівлєндська молоді, згуртована в організації: „ЗАРЕВО“ — Академічна Громада ім. П. Орлика, П'яст, СУМА й ОДУМ, при співучасті ОБВУА, дня 24 лютого гідно віддала честь цим героям-студентам, що згинувши під Крутими в бою з більшовицькими займачами.

Цього дня відправлено в обидвох українських церквах започиніть Богослуження, а ввечері відбулися святочна академія, яку зорганізувала молоді низової клітини „Зарево“ — Академічної Громади, запровадивши до співучасті вищезгадані організації. Цілі академії була поставлена на високому рівні.

Доповідь від молоді виголосив п. Любомир Винар. Він в особливий спосіб змалював немірующу ідею Крутиць, за які по сьогоднішній день кривавиться ціла українська нація на Рідних, а часто й на чужих землях. Другий доповідач полк. Кукар, підкреслюючи присутність своїх задовільно цінними і цінними споминами з Крутильських полів.

Мистецьку частину свята започинав хор під диригентурою відомого, ще в Європі п. Е. Садовського. Хор хор недавно створений та ще на цей день здемократизований, то всі такі з успіхом виконав дві пісні, в яких видно було мистецьку душу диригента й вмілість виконавців-хористів.

Дуже радо привітала публіка на сцені солістку-сопран п-ну О. Чорного, соліста-баритона д-ра В. Воднара й соліста-скрипка п.

М. Шьяна, які дуже гарно виконали сольові партії, а п-на Чорного і п. В. Воднара крім того відспівали, ще дует: „Молитва“ з опери „Запорожець за Дунаєм“.

Не менш успішно виголосили деклямації п-ні Люба Воднара і п. Семчен Кристалий.

Закінчення мистецької частини академії була ініцієвація „Зустріч“, під режисурою п. М. Кавки. Надзвичайно глибока ідея твору та мистецьке виконання особливо пані Кавки, яка символізувала немірующу душу української нації, так сильно зворушили публіку, що можна було заважити слюзи на обличчях привітних. Академію закінчено національною молитвою „Боже вселукай благання“.

Окреме призначення за підготову Академії належить зложити п. М. Кавки — місцевому кошовому й п. С. Чухрасіві — імпрезовому референтові Академічної Громади. Свято Крут було доказом, що українська молоді Клівлєнду, не дивлячись на різномірний переконання, живе ідеями Крутильських Героїв.

Прихід з Академії в сумі \$80 призначено на допомогу студійської молоді в Європі й Українській Доповняльній Школі в Клівлєнді.

Петро Мариніч

Нью Йорк, Н. Й.

Український Об'єднаний Хор

Свого часу в „Свободі“ появилася допис анонімної групи хористів на тему об'єднаного хору в Нью Йорку, в якому автори твердили, що на цій терені нема українського мішаного хору, а у висліді такого твердження апелювали до громадських чинників, щоби в Нью Йорку заложити мішаний хор.

На той допис відгукнувся в „Свободі“ ч. 48 п. проф. Микола Кокотський, який, поборуючи не міцні зрештою аргументи гру-

ЖУРБА ВІД УСПІХУ

(Початок на стор 2.)

останньої війни. Ну, й очевидно, ця трансакція шла б у супроводі „рекомпєнсєваннє“ поляків за-хідно-українськими і західно-білоруськими землями. Мало того: відбудова сильна Німеччина напевне воскресить теж у Заході теоретиків конєчності „протєвнє“ у постаті — сильної („єдиної“) Росії. І ще нема нідного німецького воєня в армії ген. Айзенгавера, а вже виринає похмура думка: Як реагують народи європейської Сходу, коли — підчас найближчої війни — з'являється серед них знову німець?!

Ні, насправді, нема причин до редєстє до успіху Ачєсона. І ми, українці, маємо цих причин найменше. Коли поляки горіли про німецьку небезпєку, як небезпєку для життя і культури, ми, українці, вбачали у цьому переборщення, зродженє тільки з польсько-німецьких історичних взаємин. Українська публіцистика стояла на становищі, що німці українцям не грізні, бо Німєччєна й Україна не мають

спільних кордонів і українцям не грізять від німців винародовлювання. Показалося, що поляки краще знали німців. Коли Василь Панейко оголосив у „Ділі“ статтю за пересторогою, щоб не послили українську молоді до німецьких високих шкіль, затє радше до Франції й Англії, було багато українських опонентів, яким німецька культура була ближча просто тому, що вони знали німецьку мову. Коли молодий львівський журналіст Іван Витанчик (що його потім поляки розстріляли і, здається, виправдували „помилково“), вернувшись з поїздки по Гітлерівській Німєччині (який рік перед війною) і в прилюдному докладі звертає увагу на небезпєку від німців всьому світові, включно з Україною, то ті слова затьмарювала актуальна польсько-москєвська дійсність. А всі вони казали правду! І тому не дивиниця, що сьогодні люди дують на холодне. І не дивиниця, що ми не можемо захоплюватися, успіхами, що полягають в обєднанні німцями дії до давної потуги.

УВАГА! — ШІКАГО І ОКОЛИЦІ!

СЛУХАЙТЕ І ОГОЛОШУЙТЕСЯ В УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІЙ РАДІОВІЙ ПРОГРАМІ ПРИ РАДІОСТАНЦІЇ WOPR 1490 кль.

КОЖНОГО ПОНЕДІЛКА

ВІД ГОДИНИ 7—7:30 ВЕЧЕРОМ.

КОЖНОГО СУБОТИ

ВІД ГОДИНИ 7—8 ВЕЧЕРОМ.

В. Івашук,

Управителі:

Г. Семочко.

Tel.: Humboldt 6-1595.

ВІДГУКИ ДНЯ

ШЕВЧЕНКІВ МІСЯЦЬ

Ху! Аж легше стало. Веру американські газети українського походження і багу, що бодай на березень місяць буде не так. Вступляється трохи на бік і Керенський, і Гоголь, зробивши місце — Шевченкові. А то заважувалися були мов напостійне, годі було їх викинути. Тепер нема ради: місяць березень — місяць Тараса Григоровича, і тожби як кортіло когось із письменників людей подрозитися за Керенського з москалями, а за Гоголя зі своїми, мусять або змінити тему на шевченківську, або... пограти до кінця. Можуть це зробити зовсім спокійно, бо щоді Керенського, то українців, здається, вже переконали, а щоді Гоголя — москалів ніколи не переконують.

Отже: Шевченко!.. Пишуть усі — напишу й я.

Всюди, де є хоч кільканадцять нерозсварених українців, відбувається концерт, чи академія в його гесті, де трохи розсварені відбуваються два або й три свята. На кожному святі, як завжди, мару промов, деклямацій, аор і сольових. Промови поминаються переважно Моринцями, Звенигородського повіту і 9. березнем 1814 р., а кінчаються Петербургом і 10. березнем 1861 р. Після цього приходить Шевченко, так, якби до себе сказав: „Будеш батьку панувати, поки живуть люди!“ Іван Котляревський погодиться на те, бо не має іншої ради.

Шевченко — великий поет не тільки для людства, але й для цілого українського народу, без різниці віровизнань, діалектів, вимови, громадянства, а навіть партії. Я ще не зустрів теперішнього генія, який не признавав би за Шевченком таланту, бодай такого самого як він має.

Не дивиниця, що кожний український знайде легко в творях Шевченка щось для себе, чи для своїх, кожний з меншим чи більшим успіхом може його пригнєсти до своїх однадуміє. Навіть віровизнання роблять поважні заводи в цьому напрямі: православні базуються на його метриці, католики доказують, що він не любив православ'я, а протестанти за-

раховують його майже до пас-торів, бо гас від гасу сказав щось на промі і на кадуло.

Якби там не було, факт лишається фактом: кожний знайде щось для себе.

Візьмим на сьогоднішній гас:

Державний Центр:

„Обніміться ж брати мої, Молло вас, благо!“

Закордонне Представництво

У.Г.В.Р.:

„Ріж, бий, мордуй, невірну [бісуржєна!]

Кризать за муром... У.К.К.:

„Доборє ти першу силу, Поборь ж і другу“

Міжпартійні наради:

„Чи ми це зійдемося знову, Чи вже навкис розійшлися“

Національні демократи:

„Садок вишиваний коло хати, Хруці над вишиваними [гулуть“

Соціалісти:

„Нічим отверзуться уста, Провертєся слово, як вода“

Націоналісти:

„Ой вигострю товариша Засуну в халєву“

Гетьманці:

„А Яснослєможний, [на воронім коні, Блисєє булавою“

Окитальці:

„Не грєє сонєє на гужині А вєдма надто вєє пєєкло“

Старі ємігранти:

„Поставлю хату і кімнату, Садок-райозок засаджу“

Нові ємігранти:

„Добро у когє є гєспєда“

Жіноті організації:

„Отак вони любились, На той світ хотіли, Обнявшись, перелєтєли“

А всім нам:

Якби ви єднались так, [як треба, То й мудрієє би була свєя“

Великий поет Тарас Григорєв Шєвченко, дарма що на-віть ємнєжє не має! Галактион Чика

УВАГА! — ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР

під мистецьким проводом В. БЛАВАЦЬКОГО

в залі:

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,

4655 Martin Street

В СУБОТУ, 22. БЕРЕЗНЯ 1952 Р.

Початок о год. 7. ввєчєрї.

„Я І МОЯ СЕСТРА“

Музична комедія Р. Бєнацки. Переклад І. Чолгана.

Пєстава В. Блєвацького. Сєнєчнє оформлєння В. Крєха.

Музичний супровід Б. Пєрфєцького.

В НЕДІЛЮ, 23. БЕРЕЗНЯ 1952 Р.

Початок в год. 7. ввєчєрї.

„ПРИИШОВ ІНСПЕКТОР“

Пєса Дж. Б. Прїєтлї. Переклад М. Понєдлєк.

Пєстава В. Блєвацького. Сєнєчнє оформлєння В. Крєха.

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА НЬО ЙОРК

повідомляє Українське Студентство, що

Річні Загальні Збори УСГ Нью Йорк

відбудуться

В СУБОТУ, 20. БЕРЕЗНЯ 1952 Р.

в малій салі БЕТОВЕН ГОЛ, 210 Схід 5-та вул. Нью Йорк

(між 2. і 3. Етєж.)

ПРОГРАМА ЗБОРІВ: 1. Відкриття 2. Вибір Президії Зборів 3. Вибір Комісії: а) статутів 6) комісії матерії 4. Відчитання і прийняття протоколу з останніх Річних Загальних Зборів 5. Звіт уступальної Управлєнє 6. Звіт Контрольної Комісії 7. Дискусія над звітими 8. Удєлєння абсолютної уступальної Управлєнє 9. Зміни, або доповнєння абсолєтторії уступальної Управлєнє 10. Вибір нової Управлєнє 11. Ухвалєння статуту 12. Прийняття нових члєнів 13. Євєнтуалї 14. Закриття зборів. Лєнєня висоти члєнського вєєску 13. Євєнтуалї 14. Закриття зборів.

Початок Зборів точнє о год. 6-тї ввєчєрї. В випадку неприсутності задєднєної кількєстї члєнів УСГ, Збори вїдбудуться 1 годиною пізнієє при будь-якій кількєстї управлєн

